

ONDERWERP

Gebruik van persoonlijk vervoermiddel voor woon-werkverkeer

Referenties

1. Koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, B.S. 2001-03-31;
2. Koninklijk besluit van 3 september 2000 tot regeling van de tegemoetkoming van de Staat en van sommige openbare instellingen in de vervoerskosten van de federale personeelsleden en tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 april 1999 houdende toekenning van een vergoeding voor het gebruik van de fiets aan personeelsleden van sommige federale overheidsdiensten, B.S. 2000-09-07;
3. Koninklijk besluit van 8 juli 2002 tot vaststelling van bijzondere bepalingen bij de toekenning van een vergoeding voor het gebruik van de fiets, alsook bij de tegemoetkoming van de overheid in de vervoerskosten en tot invoering van verscheidene bepalingen voor personeelsleden van de geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus, B.S. 2002-08-02;
4. Nota DGP/DPSC-422-P van 31 maart 1998 – Tegemoetkoming van de Staat in de door de personeelsleden gedragen kosten van het abonnement om geregeld een verplaatsing te maken van hun verblijfplaats naar de plaats van hun werk en omgekeerd;
5. Standpunt van de Federale Overheidsdienst Personeel en Organisatie (Nr. O/AVBM/dos 9021/Doc 44852 FB br 258) van 23 september 2004;
6. Nota DGP/DPS/P-2007/487 van 4 januari 2007 – Gebruik van het voertuig in buitengewone omstandigheden.

Dossierbeheerder

SSGPI-Contactcenter

Tel 02 55 44 316

De Staat komt tussen in de vervoerskosten met betrekking tot het openbaar vervoer. Deze tussenkomst is slechts geldig voor verplaatsingen met het openbaar vervoer tussen de woonplaats en de gewone plaats van het werk (=woon-werkverkeer).

Het personeelslid dat opteert voor het gebruik van zijn persoonlijk vervoermiddel voor zijn woon-werkverplaatsingen heeft dus in principe geen recht op dergelijke tussenkomst.

Niettemin heeft de wetgever in bepaalde omstandigheden een tussenkomst van de Staat voorzien wanneer een personeelslid zijn persoonlijk vervoermiddel gebruikt voor zijn woon-werkverkeer, onder meer in het geval dat het wegens het tijdstip van het begin en/of het einde van de dienst niet mogelijk is om het openbaar vervoer te gebruiken.

Om te genieten van een tussenkomst in de vervoerskosten in het geval van een onregelmatig uurrooster moet men, wanneer mogelijk, het openbaar vervoer gebruiken. Dit feit dient bevestigd te worden door het voorleggen van vervoersbewijzen.

De tegemoetkoming in de vervoerskosten bij gebruik van een persoonlijk voertuig kan, volgens de interpretaties van de Federale Overheidsdienst Personeel en Organisatie, enkel toegekend worden aan de personeelsleden die op de dagen dat zij normale prestaties leveren, gebruik maken van het openbaar vervoer. Concreet betekent dit dat de personeelsleden die nooit het openbaar vervoer gebruiken voor hun woon-werkverkeer, de voornoemde vergoeding niet kunnen aanvragen voor de keren dat hun onregelmatig uurrooster het gebruik van het openbaar vervoer onmogelijk maakt.

Tot slot dient er vermeld te worden dat de personeelsleden hun abonnement effectief dienen te gebruiken om zich te begeven van hun wettelijke verblijfplaats naar de gewone plaats van het werk. Het aanvragen van een abonnement met als enige reden in aanmerking te komen voor de bovenstaande vergoeding is aldus niet toegestaan.

Personeelsleden, die onjuiste of onvolledige verklaringen afleggen in verband met de aanvraag tot het bekomen van de voornoemde vergoeding (formulier F/L-080 en formulier F/L-081), kunnen zowel op strafrechtelijk vlak als op tuchtrechtelijk vlak vervolgd worden.